

Det ærede Medlem sagde tillige, at jeg ikke var i Stand til at anføre noget Eksempel paa, at danske Købmænd anvender udenlandske Skibe i Stedet for danske. Jo, jeg vil meget let kunne skaffe en lang Liste over saadanne Købmænd, men da Navne ikke skal nævnes her i Rigsdagen, vil jeg bede det ærede Medlem henvende sig paa kompetent Sted, nemlig til Forretningsføreren for Dansk Rederiforening for mindre Sejlskibe, der har Domicil i Svendborg; dér vil han kunne faa alle Oplysninger og faa en lang Liste over danske Købmænd, som ikke benytter danske Smaaskibe, men derimod udenlandske. Det ærede Medlem maa ogsaa kunne sige sig selv, at hans Paastand er urigtig, thi de udenlandske Skibe kan jo ikke sejle i vore Farvande fra Dag til Dag uden at være befragtede af danske Købmænd og danske Producenter. Skønt jeg altsaa ikke vil nævne Navne paa Købmænd, kan jeg dog ikke undlade at nævne en enkelt Virksomhed, som til Stadighed benytter udenlandsk Tonnage; et Selskab, som er i Stand til at brandskatte hele den danske Befolkning næsten efter Fordogtbeholdende, nemlig De danske Sukkerfabrikker. De danske Sukkerfabrikker benytter for Tiden udelukkende tysk Tonnage. De har fragtet 3 tyske Dampere, hvis Navne jeg har liggende her foran mig, og har tidligere ogsaa haft en fjerde Dampere. De gaar alle i fast Sukkerfart for De danske Sukkerfabrikker. Jeg vil henlede Ministerens Opmærksomhed paa dette Forhold, der efter min Mening er skandaløst.

Formanden: Det ærede Medlem brugte meget stærke Udtryk.

Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Da jeg antagelig først ret sent vil faa Ordet igen, vil jeg benytte en kort Bemærkning til at takke den højtærede Justitsminister, fordi han har fulgt min Opfordring til at give en udførlig Redegørelse for sin Stilling med Hensyn til Tilbageholdelsen af en Person, hvis Straf var afsonet. I alt Fald paa 2 Punkter var den højtærede Ministers Redegørelse tilfredsstillende; den tilfredsstillede mig, for saa vidt som den bekræftede min Opfattelse af, hvad Hensigten med hans Handling havde været. Jeg udtalte herom: „Hvad den højtærede Justitsminister har foretaget sig, er altsaa, saa vidt jeg kan forstaa, dette, at han, fordi Tilfældet er af en saadan Art, at han ikke har ment at kunne forsvare at løslade vedkommende, søger Hjemmel i

noget, som ingen tidligere har ment at kunne finde Hjemmel i. Det var altsaa paa den ene Side yderst betænkeligt at løslade vedkommende, og paa den anden Side højt betænkeligt uden Lovhjemmel at holde den vedkommende tilbage“. Denne Skildring har den højtærede Justitsminister bekræftet. Dernæst udtalte jeg til den højtærede Justitsminister: „Jeg skal ikke bebrejde den højtærede Justitsminister hans Afgørelse, men kun bede ham om at udrede sin Stilling hertil og dermed opfordre ham til at træffe Foranstaltninger til, at saadanne Forhold hurtigst muligt maa komme til at hvile paa et saadant Grundlag, at der ingen Tvivl kan være, for at der ikke skal opstaa Tilstande, hvor saadanne Foranstaltninger kan misbruges“. Denne Opfordring har den højtærede Justitsminister erklæret at ville efterkomme. Der er imidlertid nogle andre Punkter i den højtærede Justitsministers Redegørelse, som ikke tilfredsstiller mig i samme Grad — disse skal jeg vende tilbage til senere —, kun vil jeg allerede nu gøre opmærksom paa, at, naar den højtærede Justitsminister i sin af Vid gennembrængte Behandling af et alvorligt Tema brugte den Vending, at det er „paa denne Persons Vegne“, at forskellige har udtalt sig, ved jeg ikke, hvem han dermed sigter til. Jeg har ikke „paa denne Persons Vegne“ taget Ordet i denne Sag, men jeg har taget Ordet af Hensyn til et for Retsikkerheden, for den personlige Retssikkerhed saa afgørende Spørgsmaal — kun derfor har jeg taget Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

C. O. Pedersen: Den højtærede Finansminister udtalte før, at jeg ikke havde fremført noget nyt i min sidste Tale. Det er nu ikke ganske rigtigt; det skal jeg straks vise den højtærede Minister. Men Ministeren vil sikkert indrømme mig, at hvis jeg skulde omtale Kreditforholdene i Nordslesvig fra denne Plads her, saaledes som det egentlig skulde gøres, kunde mine Argumenter meget vel anrette betydelig Skade. Derfor er den højtærede Ministers Krav om at fremføre alt for mange Nyheder i et offentligt Møde ikke berettiget. Jeg sagde netop i min sidste Tale noget nyt til den højtærede Minister, idet jeg henstillede til Ministeren at indlede en Forhandling med Rigsdagens Partier og med Faktorer i Sønderjylland. Og hvis den højtærede Minister er villig hertil,